

Wie weet waar Willem Wever woont? In Nederland of in Zwitserland?

23 februari 2011

De fiscale woonplaats is bepalend voor de belastingheffing: de wet maakt een duidelijk onderscheid tussen binnen- en buitenlandse belastingplichtigen. Waar iemand woont – zo zegt de wet – ‘wordt naar de omstandigheden beoordeeld’. Bij personen gaat het daarbij om een groot aantal feitelijke omstandigheden, die tezamen bepalen waar het centrum van iemands maatschappelijke leven ligt. Het vaststellen daarvan leidt soms tot opmerkelijke uitkomsten, zo blijkt uit een recente uitspraak van Hof Arnhem. Een Nederlander die al jaren in Zwitserland woonde, bleek fiscaal toch (nog) in Nederland te wonen: de inspecteur had het inkomen uit aanmerkelijk belang – van € 12,5 mln – terecht in Nederland belast.

Willem Wever verhuisde kort na zijn pensionering, in december 1992, met zijn vrouw naar Zwitserland. Wever bezat al jaren een appartement in Q te Zwitserland; zijn vrouw en hij hadden beiden een permanente Zwitserse verblijfsvergunning. Wever en zijn vrouw hadden ook in Nederland nog een luxe appartement ter beschikking. Zij hadden dit in 1991 gekocht. Begin 1992 hadden zij de blote eigendom van dit appartement overgedragen aan hun kinderen, zelf hadden zij het levenslange recht van vruchtgebruik. De vier kinderen en de kleinkinderen van Wever woonden in Nederland. De kinderen hadden gezamenlijk ook een appartement in Q in Zwitserland, in hetzelfde complex als hun ouders.

Met het verstrijken van de jaren verbleven Wever en zijn vrouw steeds minder in Nederland. Vanaf 1999 brachten zij gemiddeld vier maanden door in Nederland, zes maanden in Zwitserland en twee maanden elders. In februari 2000 verkocht Wever zijn aandelen in beleggingsmaatschappij BV X voor ruim € 22,6 mln aan een derde. Daarbij behaalde hij een winst van € 12,5 mln.

De Nederlandse belastinginspecteur constateerde die aandelentransactie. Hij stelde dat Wever's fiscale woonplaats nog steeds in Nederland lag, en belaste de € 12,5 mln. inkomen uit aanmerkelijk belang.

In de daaropvolgende procedure stelden Rechtbank en Hof Arnhem de inspecteur in het gelijk. Volgens het hof waren de banden van Wever en zijn echtgenote met Nederland voldoende sterk om te kunnen beslissen dat het duurzame centrum van hun sociale leven in Nederland lag. Hun band met Nederland was sterker dan die met Zwitserland. De rechter stelde dat vast op basis van een groot aantal feiten en omstandigheden. Zo had Wever in Nederland een woongelegenheden 'op stand' aangehouden. Die woning paste bij de financieel-economische positie in zijn werkzame leven. Het hof leidde daaruit af dat Wever in zijn Nederlandse sociale omgeving gekend wilde blijven als degene die hij voorheen was. Wever en zijn

vrouw bezochten jaarlijks de kerstnacht mis in hun (vroegere) woonplaats in Nederland, en zij gingen altijd weer naar het Lions-nieuwjaarsconcert in Nederland.

Het hof keek ook naar diverse woonvoorzieningen. Wever had zijn twee appartementen, met inboedel en kostbaarheden verzekerd. In Zwitserland had hij een inboedelverzekering, twee autoverzekeringen en een bootverzekering afgesloten. De verzekerde waarde van schilderijen die zich in het Nederlandse appartement bevonden was hoger dan de verzekerde waarde van de kunst in Zwitserland. Het hof vergeleek het energieverbruik van beide appartementen, en stelde vast dat Wever op het adres van het Nederlandse appartement zijn abonnementen op kranten en tijdschriften had aangehouden, voor kabeltelevisie betaalde en een omroepbijdrage verschuldigd was. Wever en zijn vrouw hadden drie BMW's. Een BMW 328i die uitsluitend in Zwitserland werd gebruikt, een BMW 320i met Nederlands kenteken, die uitsluitend in Nederland gebruikt, en een BMW 540i waarmee tussen Nederland en Zwitserland werd gereden. Voor medische consultaties bezochten Wever en zijn vrouw diverse artsen in Nederland, Duitsland en Zwitserland. Zij hadden na hun emigratie de Nederlandse ziektekostenverzekering met werelddekking aangehouden.

Hof Arnhem stelde vast dat uit diverse uiterlijk waarneembare omstandigheden bleek dat belanghebbende een duurzame betrekking van persoonlijke aard met Nederland had. Die band was voldoende sterk om aan te nemen dat hij hier te lande het duurzame middelpunt van zijn persoonlijke levensbelangen had. Belanghebbende's fiscale woonplaats was in Nederland, de inspecteur had het inkomen uit aanmerkelijk belang terecht in de belastingheffing betrokken.

Commentaar

Het kinderversje 'Wie weet waar Willem Wever woont' geeft een duidelijk antwoord op die vraag: hij woont in Westwoud. Dat dorp ligt in West Friesland, vlakbij Zwaagdijk. Willem Wever kan nergens anders wonen dan in Nederland. Daar kwam de belastingplichtige – een fictieve Willem Wever – uit deze procedure ook achter. Een dure fiscale les.....